

Itinerari literari

1 Espai Rodoreda

1

R

Rodoreda
Romanyà

Itinerari literari

2

Plaça de la Rectoria

“Al notari Riera el veig molt sovint; es passeja pels boscos de Romanyà, a l’ombra de les alzines, on he acabat “Mirall trencat”. Mirem junts les postes de sol més carminades del món i els naixements de lluna més emperlats.”

Mercè Rodoreda, *Mirall trencat*, pròleg.

3

Itinerari literari

Plaça de l'església

“Les Gavarres, totes un alzinar, a l’hora de la posta quan el sol les besa de biaix, semblen de vellut. Em vaig trobar, doncs, davant d’un dels paisatges més dolços de Catalunya. Les temporades que abans passava a Barcelona ara les passo a Romanyà de la Selva, davant d’aquestes muntanyes segures, sempre verdes, que em donen grans quantitats de pau, a mi, que durant anys he fet, o he hagut de fer, de pedra que rodola.”

Mercè Rodoreda, “Romanyà”.

Rodoreda
Romanyà

4

Itinerari literari

Entrada al poble

“El poble l’havien bastit en un gran pla a dalt d’una muntanya solitària que s’alçava al mig d’una estesa de camps de blat. Era petit: dotze cases i un hostal.

Mercè Rodoreda, *“Viatge al poble de les dues roses”*
de Viatges i flors.

“El poble és sensacional. Les cases estan bastant separades les unes de les altres, situades al cim d’una muntanya d’alçada lleugera des d’on es pot veure amb una girada d’ulls el mar i la cresta blanca dels Pirineus.”

Mercè Rodoreda,

Rodoreda
Romanyà

Itinerari literari

5

El Refugi i Restaurant les Gavarres

“El sol queia de ple a la fatxada adornada amb un rellotge de sol de rajoles grogues i blaves amb dibuixos de branques i fulles. Era just migdia.”

Mercè Rodoreda, *Quanta, quanta guerra...*

R

Rodoreda
Romanyà

6

Itinerari literari

El bosc a la vora del camí

“El bosc era espès d’arbres de fulla petita i atapeït de roques llises cobertes de molsa groga les unes damunt les altres fent muntanya. Estirat a la vora de les pedres no tenia ni esma de pensar. Un escorpí s’acostava amb el fibló enlaire; caminava a poc a poc però recte cap a mi. Un ocellot gros i negre se li va tirar al damunt al temps de dir amén i se’l va endur.”

Mercè Rodoreda, *Quanta, quanta guerra...*

Itinerari literari

7

El Senyal Vell

“Com per art d’encantament, em vaig trobar al bell mig de moltes muntanyes d’alzines, a dintre d’un xalet situat a vora del dolmen de Romanyà.”

“Finestres i balcones s’obren al jardí. Un jardí de cent mil metres. [...] Una olivera de tres branques, signe de pau, senyoreja a l’entrada al costat de tres xiprers signe de bon acolliment. S’hi acumulen [...] tres pins que aombren migradament la barbacoa, dotze cirerers del Japó que floreixen espès i rosa.”

Mercè Rodoreda, “Viatge al poble de la por” de *Viatges i flors*.

Més enllà, l’aigua de la bassa era verda, gairebé negra, plena de cap-grossos que nedaven amunt i avall. [...] Abans d’arribar-hi hi havia una clariana amb tres cedres, molt junts, molt vells. Els cedres que duïen sort.”

Mercè Rodoreda, *Mirall trencat*.

“La torre, la teulada, [...], són uns quants elements d’una certa importància, entre molts, en “Mirall trencat”. I naturalment, el llorer.”

Mercè Rodoreda, *Mirall trencat*, pròleg.

“El llorer, amb les branques que el vent feia gemegar, era més fosc: ple de braços, ple de veus, amb una esgarrifança de llum a cada fulla. [...] ‘Les fulles del llorer ens miren’”.

Mercè Rodoreda, *Mirall trencat*.

R

Rodoreda
Romanyà

Itinerari literari

8

Mirador de les Mirandes

“Fins que el camí es va eixamplar per desembarcar en una placeta voltada per una barana de ferro. La vall que des d’allà es veia era una estesa de terra apedaçada de colors que morien al peu de la muntanya arbrada. [...] Lluny es veien muntanyes i muntanyes; tota una escala de grisos i de blaus. La pau de la terra respirava al meu voltant.”

Mercè Rodoreda, *Quanta, quanta guerra...*

8

Rodoreda
Romanyà

Itinerari literari

9

El bosc i la por

“Em va semblar que no era jo qui caminava sinó els arbres, tot el bosc. ¿Vaig entrar en el bosc o ell havia entrat en mi? I em vaig trobar en una clariana que vaig travessar xisclant i amb els braços estesos com les ales d'aquells ocells que havien passat. La por ja era d'una altra mena: tenia por de mi.”

Mercè Rodoreda, *Quanta, quanta guerra...*

R

Rodoreda
Romanyà

9

Itinerari literari

10 Casa Rodoreda

Em preocupa el meu jardí. Ja hi floreixen els prunus, rosa pà·lid, i el petit arbre de Júpiter, rosa coral. S'aixeca la tramuntana i me'ls castigarà. Vaig a veure què passa amb el vent i les flors.”

Mercè Rodoreda, *La plaça del Diamant*, pròleg

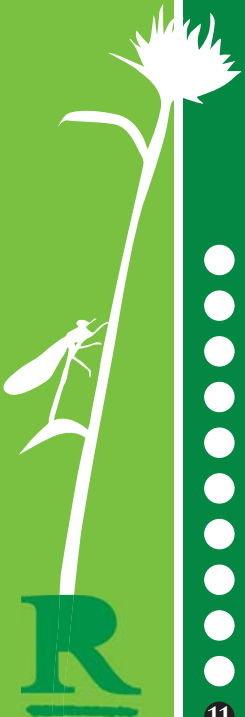
Rodoreda
Romanyà

Itinerari literari

11 El Senyal Vell

“Amb una mà damunt de la pedra mil·lenària per veure si podia copsar-ne la influència màgica dels corrents tel·lúrics i dels corrents aeris, vaig evocar les pedres blaves de Stonehenge, tanta pedra misteriosament traslladada de lloc per convertir-la en monument megalític. Pedres d’una tonelada, de dues tonelades, de tres tonelades, alçades enlaire per posar-les planes per l’eternitat damunt d’altres pedres i voltar-les del cercle encantat. Del dolmen de Romanyà a pensar en els druides, segons Robert Graves, druida vol dir Home d’alzina, el camí és curt. [...] Per trobar un druida a Romanyà una nit de lluna donaria anys de vida; perquè m’ensenyés l’art de fer córrer les boires i a adquirir saviesa... no n’he vist mai cap però estic segura que encara en queden alguns de mig abaltits pel cor de les alzines que eren el seu arbre sagrat. Admiro la majestat del xiprer, la fulla tan ben dibuixada del roure, la tendresa dels pollanques, i l’escabellament dels desmais, però el meu arbre, per discret, per la seva fulla perenne, la soca rugosa de suro, és l’alzina sagrada.”

Mercè Rodoreda, “*Romanyà*”.

R

Rodoreda
Romanyà

Itinerari literari

12 Cementiri de Romanyà

Mercè Rodoreda
1908-1983

R

Rodoreda
Romanyà

12